

ВРЪЩАНЕ ОТЪ ПРАРОДИНАТА

Следъ безплодно и тягостно скитане
азъ се връщамъ по-кротъкъ, по-мждъръ,
и надъ мойто чело се разплитатъ
посребрени разредени кждри.

Ще се срѣщна съсъ стари другари
и предъ тежкото алено вино,
неспокойната нощъ ще прекарамъ,
като споменъ за мрачни години.

Ще разказвамъ унесенъ, невеселъ
за безбрѣжнитѣ снѣжни полета,
презъ които ме бѣше понесалъ
побѣснѣлия северенъ вѣтъръ.

За безмълвнитѣ сламени кжщи,
като черно разхвърлено ято,
за които покорно разгрѣща
свойтѣ майчински длани земята.

И за снажнитѣ горестни люде
съ първобитни души и повѣрия,
дето гинатъ безмѣрно отрудени
въвъ гонитба на дивитѣ звѣрове.